

[Indenrigsministeren.]

tage, hvad jeg anførte i mit svar den 4. juli 1975 til hr. Lennart Larson, nemlig at der i domstolens praksis ved flere lejligheder er givet udtryk for, at medlemskab af en fagforening ikke kan gøres til betingelse for ansættelse eller forbliven i offentlig tjeneste.

Når en eksklusivbestemmelse i en overenskomst må anses for ulovlig, må det principielt også antages, at det heller ikke er lovligt rent faktisk at gøre ansættelse eller forbliven i en stilling betinget af, at vedkommende medarbejder indmelder sig i en bestemt organisation eller i en bestemt organisations arbejdsløshedskasse.

Efter hvad der har været oplyst om amtsrådets afskedigelse af Ragnhild Jensen, er det heller ikke sådanne forhold, der har været afgørende for amtsrådets beslutning, men det forhold, at de øvrige sygehjælpere på amtskommunens sygehuse har nedlagt arbejdet som reaktion dels på Ragnhild Jensen organisationsforhold, dels på de efter kollegernes opfattelse udfordrende udtalelser, hun har fremsat under sagens gang. Af hensyn til opretholdelsen af en forsvarlig arbejdsgang på amtskommunens sygehuse har amtsrådet herefter set sig nødsaget til at afskedige sygehjælperen, også ud fra den betragtning, at ethvert samarbejde fremover var umuliggjort.

Efter hvad der er blevet oplyst i pressen, agter Ragnhild Jensen at indbringe spørgsmålet om lovligheden af afskedigelsen for domstolene, og herunder vil det formentlig blive pådømt, om hun, uanset om amtsrådet har handlet ud fra en slags nødretlige betragtninger, har krav på en erstatning. Under hensyn hertil må jeg finde det rettest, at jeg ikke på nuværende tidspunkt indlader mig på en nærmere bedømmelse af lovligheden af den foretagne afskedigelse af sygehjælperen, som jeg mener må være domstolens og domstolens alene.

Voigt (FP):

Det er meget svært at føre en debat med den ærede indenrigsminister. Det svar, han lige har stået og læst op her, har vi hørt til bevidstløshed. Han nævnte det to gange den 10. september, men svarede i realiteten ikke ret meget på mit konkrete spørgsmål, for det kan ikke hjælpe noget, at indenrigsministeren her står og siger, at han ikke agter at

tage noget skridt over for det fynske amtsråd, som direkte i strid med dansk forvaltningsret har foretaget en ulovlig handling. Man kan ikke lægge sygehussagen til grund for, at nogle portører og nogle sygehjælpere har nedlagt arbejdet i protest mod dette. Så burde det have været amtsrådets opgave at fyre disse mennesker, som foretog en ulovlig aktion, og så kunne man passende have brugt civilforsvaret, og hvad vi har af kræfter, til at udføre det livsvigtige arbejde. Det kan ikke være rimeligt, at man skal finde sig i sådan nogle forhold med udøvelse af den politiske forfølgelse, som det er i Ragnhild Jensen-sagen. Jeg beder indenrigsministeren om endnu en gang at bekræfte her, at han ikke agter at gribe ind, selv om der sidder 15 lovbyggere i det fynske amtsråd.

Inge Krogh (Kr.F):

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, hvilke provokerende udtalelser det er, fru Ragnhild Jensen er kommet med. Jeg har fulgt sagen meget nøje, og jeg mener, hun har reageret meget reelt og jordbundet. Hun har kæmpet for sin ret til selv at vælge arbejdsløshedskasse og fagforening, og hun har passet sit arbejde, når det har kunnet lade sig gøre, og jeg har kun hørt gode udtalelser fra hendes overlæge og afdelingssygeplejerske.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg forstår, at hr. Voigt har en særlig forkærlighed for, hvad jeg siger. Når jeg læser op, er det af hensyn til og af høflighed over for hr. Voigt, så han kan indsuge hvert eneste ord, der siges herfra, så det ikke siges forkert. Og når hr. Voigt har hørt det til bevidstløshed, så er det første gang, jeg har sagt nogle af tingene her i dag.

Må jeg i øvrigt sige til hr. Voigt vedrørende dette med at fyre alle disse mennesker, at både et amtsråd og en indenrigsminister har ansvar for, at også sygehussene kører. Og dette med bare at sætte civilforsvaret ind kan jo være en meget stor morsomhed i en alvorlig situation, men det er i hvert fald ikke den måde, man skal gøre det på.

Må jeg sige til fru Inge Krogh, at det, jeg sagde om provokerende udtalelser, ikke var mine ord, det var et citat af amtsrådsflertallets begrundelse for en afskedigelse.